

آقای گای رایدر

با سلام و احترام

من در نامه های گذشته خود وضع کارگران ایران را هر چند خلاصه به استحضار رساندم. اما نامه فعلی مربوط است به مبارزات کارگران شرکت پرریس سنندج که توسط نیروهای انتظامی ایران سرکوب شد. این نامه را از طرف آقای بهزاد سهرابی نماینده کارگران شرکت نساجی پرریس می نویسم تا "آی سی اف تی یو" آن را به عنوان شکایت به سازمان بین المللی کار ارسال کند.

کارگران شرکت پرریس سنندج از ۵ سال پیش در این شرکت مشغول به کار شدند. کارفرمای این شرکت به دلیل اینکه کارگران خواستار حقوق اولیه از جمله ایجاد تشکل خود بودند، از تمام کارگران می خواهد تا قرارداد موقت دو ماهه امضا کنند. کارگران در اعتراض به این خواست کارفرما در تاریخ ۸۵/۳/۳۱ تا ۸۵/۴/۱ دست به اعتصاب می زنند. کارفرما با برخورد فیزیکی، فحاشی و تهدید به مرگ یکی از نمایندگان کارگران بنام بهزاد سهرابی اظهار می دارد که من ۸ میلیارد تومان آوردم تا شما را بکشم، تو داری در شرکت من تشکل کارگری ایجاد می کنی و غیره. سر انجام کارفرما با بستن یک قرارداد دو ماهه به اعتصاب کارگران پایان می دهد.

تاریخ ۸۵/۵/۲۵ کارفرما به کلیه کارگران اعلام می کند که من با شرایط زیر با شما قرارداد می بندم.

- ۱- تقسیم کارگران به سه گروه.
- الف- گروه اول قرارداد شش ماهه.
- ب - گروه دوم قرارداد سه ماهه.
- ت- گروه سوم قرارداد یک ماهه و بهزاد سهرابی نماینده کارگران هم اخراج.
- ث- هر کدام از شما کارگران باید مبلغ دو میلیون تومان سفته امضا کنید و نزد من بایگانی باشد جهت حسن انجام کار.

کارگران به اعتراض به این خواست کارفرما در تاریخ ۸۵/۵/۲۸ رسماً دست به اعتصاب می زنند. و خواستهای خود را به شرح زیر اعلام کردند.

- ۱ - امنیت شغلی برای کلیه کارگران
- ۲ - هیچ گونه سفته در مقابل حسن انجام کار نمی دهیم
- ۳ - بهزاد سهرابی نماینده ما ابقا به کار گردد.
- ۴ - تشکیل تشکل کارگری در شرکت حق ماست

در طول اعتصاب چندین بار از طرف اداره کار و استانداری استان کردستان نماینده گان کارگران احضار و آنان را تهدید کردند. خانواده کارگران هم برای حمایت از نان آورانشان در محل شرکت حضور داشتند.

روز شنبه مورخه ۴ / ۶ / ۸۵ ساعت ۲ بعد از ظهر نیروهای انتظامی ، لباس شخصی ها ، یگان ویژه (ضد شورش) فرماندار ، معاون سیاسی فرمانداری ، حراست و نماینده اداره کار و امور اجتماعی استان کردستان همگی با نیروهای انتظامی به محل اعتصاب کارگران آمده بودند و فرمانده نیروی انتظامی در محل اعلام می کند که ما از شورای تامین استان دستور دارم به هر طریق ممکن این اعتصاب را به هم بزنم. کارگران و خانواده اعتصابیون اعلام می کنند ما جز کار و نان چیز دیگری نمی خواهیم و غیره...

فرمانده به نیروهای خود دستور می دهد تا با گاز اشک آور، باتوم و اسپری که یک مواد بی هوش کننده است به صفوف کارگران حمله کنند. نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها حمله را شروع و با کمال بی شرمی بچه های ۲ و ۴ ساله و پیرزنان ۷۰ ساله را مورد ضرب و شتم قرار می دهند و آنان را با زور سوار اتوبوس کرده و از محل دور می کنند. در این حمله ده ها نفر از کارگران، زنان و کودکان زخمی شدند و دو نفر هم به نامهای ابراهیم و کیلی و ئاکو کورد نسب روزنامه نگار دستگیر و بعد از ۲۴ ساعت با قرار وثیقه آزاد می شوند. قابل ذکر است که حمله به کارگران پاریس حتی توسط خبرگزاریهای رسمی خود جمهوری اسلامی نیز وسیعاً" مخابره شد.

آقای گای رایدر

شکایت رسمی از جمهوری اسلامی نزد سازمان جهانی کار، خواست کارگران پاریس است. امیدوارم که "آی سی اف تی یو" بتواند این شکایت را از طرف کارگران پاریس رسماً" به سازمان جهانی کار ارائه دهد و آنرا پیگیری کند.

با تشکر و احترام فراوان

محمود صالحی

۸۵/۶/۶